

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὅδος Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροςδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρομή Ἑσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομή Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ΕΤΟΣ Δ. ΠΕΡ. Β

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 20ῃ ΜΑΪΟΥ 1899

ἌΡΙΘ. 3

Ἡ ἀνευ σύρματος τηλεγραφία

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΕΣΛΑ

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀνευ σύρματος τηλεγράφου, ἀπέδει-
ξεν, ὅτι δὲν ἦτο ἀπλή παραδοξολογία ἐφευρέτου, ὡς πολ-
λάκις συμβαίνει διὰ πολλὰς ἄλλας ἀνακαλύψεις, ἀλλ' ὅτι
δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐπιτυχίας καὶ ἐν τῷ

παρὰ μεταξύ ἀποστάσεων σχετικῶς περιορισμένων. Τὸ νέον
τοῦ Τέσλα σύστημα, ἐξ ἐναντίας, ἐπιτρέπει τὴν συγκοινο-
νίαν μεταξύ δύο σημείων ἀπομακρυσμένων, εἰς τρόπον ὅ-
στε, οἱ κυματισμοὶ δύνανται νὰ διασχίσωσι ὠκεανούς καὶ νὰ
κάμωσι τὸν γύρον τοῦ κόσμου μετὰ τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός.
Καὶ τὸ σπουδαιότερον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Τέσλα εἶναι,
ὅτι τὰ μηχανήματά του δὲν διαφέρουσι πολὺ ἀπὸ τὰ τοῦ
κοινου τηλεγράφου.

Ὁ Πήγασος

μέλλοντι τελειοποιήσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τούτου
τηλεγραφικοῦ συστήματος.

Πράγματι δὲ τὰ κενά, τὰ ὅποια ὑπῆρχον εἰς τὸ σύστημα
τοῦ Μαρκόνη, διὰ προσφάτου τελειοποιήσεως τοῦ Ἀμερικαν-
οῦ ἐφευρέτου Τέσλα ἐξλείφονται.

Ἡ μέθοδος τοῦ Μαρκόνη δὲν ἐπέτρεπε τὴν συγκοινωνίαν

Ἡ μεγαλοφυῆς ἐπιμονὴ τοῦ ἀμερικανοῦ ἐφευρέτου ἐπέ-
νόησε πρὸς τούτο νέαν ἐφαρμογὴν ἀναπαλιπὴν, μετατροπῆς
αὐτοστιγμῆς τὸ κοινὸν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα εἰς δύναμιν ἡ-
λεκτροκινητήριον, πάλλουςαν 2 ἕως 3 ἑκατομμύρια φορές
κατὰ δευτερόλεπτον καὶ παράγουσαν κυματισμοὺς ἠλεκτρι-
κοὺς διὰ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἐδάφους μετὰ ταχύτητος σχεδὸν

της προς τους κυματισμούς, τους παραγομένους υπό το φως.

Είναι αξιοσημείωτον, ότι αι δυνάμεις αὗται ἐνεργοῦσιν ὅπως αι ἀκτίνες τοῦ Ραίτγκεν, διότι διέρχονται καὶ τὰ πυκνότερα σώματα μετὰ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν, μετ' ἧς διασχίζουσι τὸν ἀέρα.

Ὁ Τέσλα προεῖπεν ἀπὸ τοῦ 1893, ὅτι ἐπιησίαζεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν θὰ ἤρχιζεν ἀνά τὸν κόσμον ἡ συγκοινωνία δι' ἀνευ σύρματος τηλεγράφου. Ἐκτοτε ἐπέδωκε τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος. Καὶ σήμερον νομίζει, ὅτι ὀριστικῶς πλέον ἐπέτυχεν. Περιέργον εἶναι πῶθεν ὁ ἐφευρέτης ἠντήλησε τὴν πρώτην ιδεάν τοῦ συστήματός του.

Ὁ Τέσλα συνοψίζει προσφύστατα τὸ πρόβλημά του. Πρόκειται ἀπλούστατα νὰ ριπτοῦνται σημεῖα, ὅπως ρίπτονται ἀστραπαὶ δι' ἀόρατον φωτὸς καὶ διὰ τρόπον ἀνκλύου πρὸς τὰς ἀκτίνες τοῦ Ραίτγκεν. Οἱ κυματισμοὶ τοῦ μυτηριώδους καὶ ἀόρατου φωτός δύνανται νὰ ριθῶσιν εἰς ἀπόστασιν οἰκονδηποτε, καὶ μέχρις ἀκρότητος τοῦ πλανήτου Ἄρεως, ὡς λέγει, ὅτι τὸν δρόμον μόνον νὰ ἐγκρατασταθῶσιν ἐκεῖ σταθμὸς διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν τηλεγραφομένων.

Διὰ τῶν μηχανημάτων τούτων μεταδίδονται 2 ἕως 3 χιλιάδες λέξεις εἰς ἕκαστον λεπτόν.

Ὁ Τέσλα ἀγγέλλει, ὅτι πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἔθ' ἐγκατασταθῶσιν δύο σταθμοὶ ἀεροῖ ἐν Νέας Ὑόρκη καὶ Λονδίῳ. Πρὸς τοῦτο θὰ χρησιμοποιήσῳσιν ἀερόστατα, τὰ ὅποια θὰ ἀνέρχωνται εἰς ὕψος 5 χιλιάδων ποδῶν, διὰ μεταλλικῶν συρμάτων προσαδεμένα εἰς χαλυβδίνους πυργίσκους ἐντὸς τοῦ Ὠκεανοῦ. Κάτωθεν ἐκάστου ἀεροστάτου θὰ κρέμαται δίσκος μεγάλης ἐπιφανείας καὶ εἰς τὴν κορυφὴν τῶν πυργίσκων θὰ τοποθετηθῶσιν ἀναπνευστικαὶ συσκευαί. Ὅταν εἰς τοὺς τελευταίους τοῦτους τεθῆ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἠλεκτρικὴ κίνησις, ἡ ἀερίαι θὰ ριθῶσιν μέχρι τῶν δίσκων καὶ ἐξ αὐτῶν, ὡς ἡ ἀστραπή, θὰ ἀναπηδησῶσι δυνάμεις, αἵτινες θὰ διέλθωσιν τὸν Ἀτλαντικόν.

Αἱ λεπτομέρειαι αὗται δίδουσι βεβχίως ἀμυδρὸν μόνον ἰδεῖαν περὶ τοῦ συστήματος τοῦ Τέσλα. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦδε δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἐπιστημονικώτεραν ἀνάλυσιν, διότι ἀκόμη δὲν ἔχοντες τοιαύτην πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ διότι κυρίως ὁ σκοπὸς μας εἶναι μόνον νὰ ἀναγράψωμεν γενικώτερον τὴν ὁσημέραι τελειοποίησιν τῆς μεγάλης ταύτης ἀνεκκαλύψεως τοῦ ἀνευ σύρματος τηλεγράφου.

Ὁ Τέσλα διεκθεσάτο, ὅτι τὸ μέλλον τῆς ἀνεκκαλύψεως ταύτης εἶναι πλέον ἐξησφαλισμένον, καὶ ὅτι θὰ ἀντικαταστήσῃ ἐντελῶς τὸν κοινὸν τηλεγράφον. Μεταξὺ Νέας Ὑόρκης, Λονδίνου, Παρισίων, Βιέννης, Κωνσταντινουπόλεως, Βομβάης κτλ. θὰ τηλεγραφῶνται δύο χιλιάδες λέξεις ἐν διαστήματι χρόνου ὀλιγωτέρου παρ' ὅσον χρειάζεται ἡ πόλις εἰς πόλιν διὰ τοῦ τηλεφώνου. Καὶ ὅπως εἰς τὸν μεσσηνικῶν αἰ οἰκίαι εἶχον πύργον, εἰς τὸ τέλος τοῦ 18' αἰῶνος θὰ ἔχωμεν ὁμοίως πύργους διὰ νὰ συνεννοώμεθα καὶ μετ' ἐξοχτικῶς ἐλάχιστα πρὸς τὰ ἀπαιτούμενα σήμερον καὶ διὰ μίαν ἀκόμη λέξιν.

Ὁ ἀνευ σύρματος τηλεγράφος νέους ἐπίσης διανοίγει ὀρίζοντας εἰς τὰς διεθνεῖς ἐμπορικὰς σχέσεις. Ἐκάστος ἐμπορικὸς οἶκος, ἡ ἐπιχείρησις, καὶ οἱ ἀπλοὶ ἰδιῶται, ἀνευ ὑπερόγκου δαπάνης δύνανται νὰ ἔχωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀνευ σύρματος τηλεγράφων.

Θὰ ἦναι δὲ τόσον εὐκολόν, ὅσον καὶ τὸ τηλεφώνον καὶ τὰ ἔλλαβεν σιγῆ κατ' ἣν ἡ δαπάνη δὲν θὰ εἶναι μεγαλειότερα. Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἐν γένει ἡ πρόοδος ὅψ' ὅλας κῆτις; τὰς φάσεις θὰ εὐρῶσιν σπουδακίτατον. πάρχοντα εἰς τὴν ἀνευ σύρματος τηλεγράφου. Αἱ εἰδήσεις θὰ μεταδίδωνται ἀσφαλῆς καὶ μετ' πρωτοφανῆ ταχύτητα, ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν μαλλοῦ μεμακρυσμένων σημείων θὰ καταστῆ εὐχερστετέρα καὶ εὐθωνότερα, καὶ ὅτι θεωρεῖται ὡς χίμαιρα πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν, αὐριον θὰ ἦναι παγκρατικὸς μετὰ τὰς ἀνεκκαλύψεις τοῦ Ἐδίσσων, Μαρκόνη καὶ Τέσλα.

Ὁ ἀνευ σύρματος τηλεγράφος μεταξὺ τῶσων ἄλλων ἀγαθῶν ἐπιφυλάσσει εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν εὐεργεσίαν νὰ τὸν ἐπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ψευδῶν καὶ χρηματιστικῶν εἰδήσεων. Καὶ τοῦτο τοῦλάχιστον ἀρκεῖ διὰ νὰ θεωρηθῶσιν οἱ ἐρεῦ εἶται του ὄψ; εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος.

Ο ΜΕΓΑΣ ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΟΦΙΣ

Πολὺς θόρυβος κατ' αὐτὰς γίνεται ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τῆς ἱμηνίσεως τεραστίου θαλασσίου ὄφρος ἐν Campbelltown τῆς Σκωτίας. Ἡ ἐμφάνισις αὕτη μεγαλῶς ἐξέπληξε τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν παρευρεθέντος ἀλιεῖς, οἵτινες πάντες

λουσι τοῦ 4 πρώτους, ἦτοι δύο ἐκ τῶν ἄνω καὶ δύο ἐκ τῶν κάτω περιώριζε δὲ κατὰ μέσον δρόμον τὴν ζωὴν του εἰς 20 ἔτη, ἐξαιρετικῶς δὲ εἰς 25—30. Ὑπῆρχον ὁμοίως οἵτινες ἐφθάνον μέχρι 40 ἢ καὶ 50, ἀλλὰ τοῦτο συνέβαινε πρὸ τῆς ἀνεκκαλύψεως τοῦ συμπεσιμένου χόρτου. Κατ' αὐτὸν οἱ βόσκοντες, ἐν ἐλευθερίᾳ ἵπποι εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀσθένειαν ὑπόκεινται ἢ εἰς τὴν ἀρθροῖτιδα, ἐνῶ οἱ διαβιῶντες ἐν τοῖς σταύλοις ὑπόκεινται εἰς ἀναριθμητοὺς νόσους, οἷον κωλικόπνοου, τίτανου, πύωσις, κριθαρίτην κτλ. Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, οἱ ἵπποι ὑπόκεινται καὶ εἰς παράδοξον ψυχικὴν πάθησιν ὀπότε ἀκούσασιν τὸν ἦχον τοῦ αὐλοῦ! Ὑπαφέρουσι δὲ συνηθῶς καὶ ἐξ ἄλλης κακοδιαθεσίας, ὅτε χαμηλοῦσι τοὺς ὀφθαλμοὺς παρατηροῦντες πρὸς τὰ κάτω, ἐὰν δέ τις ἀνέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ, οὕτω διατελοῦνται, στρέφεται διαρκῶς περὶ ἐαυτὸν μέχρις ὅτου ἕτερός τι ἔλθῃ καὶ τὸν σταματήσῃ.

Ὁ νοστῶν ἵππος χαμηλοῖ πάντοτε τὴν κεφαλὴν, μάλιστα δὲ ὀπότεν πάσῃ ἐξ ὑδροφθίας, ὅτε φέρει τὰ ὕα αὐτοῦ πρὸς τὴν χαίτην. Ἡ σαναράκη εἶναι δηλητήριον φονεῖον τῶν ἵππων. Δέγει προσέτι, ὅτι ὁ ἵππος ἀναγνωρίζει τὸν χρεμιστὸν τοῦ ὁμοίου του, ὅτι ἀρσέσκει εἰς τὴν χλόην καὶ εὐχαριστεῖται νὰ ταράττῃ τὸ ὕδωρ διὰ τοῦ ποδός του, πρὶν πει εἰς αὐτοῦ, ἐνῶ ὁ βόυς ὡ; πρὸς τοῦτο εἶναι καθυρτώτερος, διότι δὲν πίνει ἢ ἐκ τοῦ ἀμιγροῦς καὶ δροσεροῦ ὕδατος.

Τέλος ὁ ἵππος κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀριστοτέλους εὐρίσκειτο εἰς διαμάχην μετὰ τοῦ ἀνθροῦς (1), εἶδος ραμφοφόρου πτηνοῦ, ὅπερ οὗτος ἀπέδιδεν ἐκ τῆς νομῆς. Τὸ ἀνθροῦς εἶχε λεύκωμα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐβλεπε δὲ κακῶς καὶ ἀπε-

(1) Ἄνθος, εἶδος μικροῦ πτηνοῦ καρυδατέου ἐκ τοῦ γένους τῶν Αἰγυθῶν.

ἀνήγειραν τὰς κόπας αὐτῶν πρὸς ἐκρόβητιν τοῦ μεγάλου τερατος, οὔτινας αἱ βίαιαι κινήσεις ἐν τῇ ὕδατι ὀλίγον ἐλειψαν ν' ἀνατρέψωσι τὰς λέμβους αὐτῶν. Πάντες οἱ ἀλιεῖς οὗτοι συμφωνοῦσιν, ὅτι ὁ θαλάσσιος οὗτος ὄφρις εἶχε 50 πόδας μῆκος, 12 πόδας πλάτος καὶ φέρεται ἐπὶ τῆς ραχέως του παμμεγεθὲς περὶργιον, χρησιμεῖον αὐτῷ πρὸς νῆξιν καὶ ὁμοίαν πρὸς ἴστιον, ὅταν ἀναπετάσσῃ αὐτό. Περὶ τοῦ παραδόξου τούτου καὶ σπανιώτατα ἀναφαινομένου ὄφρος δὲν θεωροῦμεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τί ἡ ἱστορία ἀναφέρει σχετικῶς.

Περὶ τοῦ ὄφρος τούτου πολλάκις ἐθεωρήθησαν ὡς ὑπερβολικὰ καὶ μυθῶδη τὰ ἀναγραφόμενα, ἐν τούτοις πολλοὶ θαλάσσιοι ναυτικοὶ ἐβεβαίωσαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς, ὅτι συνήτησαν τὸ φανταστικὸν τοῦτο ζῶον κατὰ τὰ εἰς τὰς μεγάλας θαλάσσας ταξείδια αὐτῶν. Αἱ δὲ κατὰ τὸν λήγοντα αἰῶνα γενομένη ἀπεικονίσεις παρὰ τῶν κρυτικῶν τούτων ἀπὸ μνήμης μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ζώου παριστώσιν ἡμῖν τὸν θαλάσσιον τοῦτον ὄφριν ὑπὸ ποικίλας ἀπόψεως. Ἐπειδὴ δὲ ἀπεικονίζετο κατὰ διάφορον σχῆμα, χρῶμα, μῆκος καὶ πάχος, κατὰ τὰς ἐντυπώσεις τοῦ σχεδιαστοῦ, οἱ φυσιολόγοι ὠνόμασαν αὐτὸν χαμαιλέοντα τῆς θαλάσσης. Τὸ δὲ κοινὸν μολονότι πάντοτε δέκνεται εὐπιστον εἰς τὰς παντοίας διαδόσεις, καὶ δὴ εἰς τὰ θαυμάσια φαινόμενα, ἐν τούτοις εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐξέλαβεν ὡς ἐντελῶς φαντασιώτη τὰ διὰ τὸ ζῶον τοῦτο θρυλούμενα.

Εἶναι ὁμοίως ἀληθὲς ὅτι καπνὸς οὐδέποτε ἀνευ πυρὸς παράγεται καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο βαθμηδὸν ἔλαβε σάρκα καὶ ὄστα.

Θέλομεν ἀναφέρει ἐνταῦθα οὐχὶ μόνον τὰς προσφάτους ἐμφανίσεις αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς μαλλοῦ εὐπιστοῦς. Σημειώσωμεν δ' ἐν πρώτοις τὴν ὑπὸ τοῦ «Times» ἀναγραφείσαν τῷ 1848, ἣτις τοσοῦτον ἐπροξένησε θόρυβον ἐν Ἀγγλίᾳ, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ Ναυαρχεῖον ζωνῶς ἀνεμίχθη, διότι τὸ γεγονός ἐπιστοποιεῖτο ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ. Τὸ Ναυαρχεῖον ἐζήτησεν ἐπίσημον ἔκθεσιν, ὃ δὲ πλοίαρχος τοῦ «Αἰδάλου» ἀπήνησεν ὡς ἑξῆς.

«Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἡμετέρου ἐγγράφου, ζητοῦντος ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ὑπὸ τοῦ πληρώματος τοῦ Δαιδάλου ὁραθέντος γιγαντώδους θαλασσίου ὄφρος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τὴν ἡμετέραν ἐξοχότητα, ὅτι τὴν

ρου πτηνοῦ, ὅπερ οὗτος ἀπέδιδεν ἐκ τῆς νομῆς. Τὸ ἀνθροῦς εἶχε λεύκωμα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐβλεπε δὲ κακῶς καὶ ἀπε-

Ὁ Περσὸς

μιμαίτο τὸν χρεμιστὸν τοῦ ἵππου, ἐν ἐξεφοδίῳ ἵπταμενον ἐπ' αὐτοῦ. Ἄλλὰ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ φιλοσόφου ἀμφισβητεῖται.

ὁ Αὐγούστου παρελθόντος, τὴν 5ην ὥραν μ. μ. παρατηρήθη ὑπὸ τοῦ κ. Σαρτοριέ, δοκίμου τοῦ Ναυτικοῦ ἐν 24° 44' πλάτει νοτίῳ καὶ 90, 22 ἀνατολ. μῆκει ἀσυνήθης τις κίνησις ἐν τῇ θαλάσῃ, ἣν ἔσπευσε νὰ κοινοποιήσῃ τῷ ἀξιωματικῷ Ἐδικάρτ Δρουμόντ, ὅστις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εὐρίσκειτο μετ' ἐμοῦ καὶ τοῦ Κου Γουλ. Μπάρετ. Τὸ πλῆρωμα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰδείπει.»

«Παρατηρήσαμεν ἀμέσως τὸ φαινόμενον καὶ εἶδομεν, ὅτι ἦτο πελώριος ὄφρις ἔχων κεφαλὴν 4 ποδῶν, τὸ δὲ σῶμα του, ὅπερ εὐρίσκειτο μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, εἶχε περίπου 60 ποδῶν μῆκος. Διήλθε τοσοῦτον πλοῖον τοῦ σκάφους μας, ὅτε, ἐὰν ἐφέρετο ὡς ἄνθρωπος, θὰ ἀνεγνώριζον πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του. Ἐχῶρει εὐθέως μετὰ ταχύτητος 12—15 μιλίων καθ' ὥραν. Τὸ χρῶμα του ἦτο μελανόφαρον μετὰ στιγμῶν κίτρινων εἰς τὰ ἄκρα τοῦ λαμποῦ. Πτερύγια δὲν εἶχε. Πάντες εἶδομεν αὐτὸν καὶ μόλις ἐξηφανίσθη κατῶρθενα νὰ σχηματίσω ὡς ἔγγιστα τὴν εἰκόνα του.»

Ἡ πιστοποίησις αὕτη οὐδεμίαν ἀφῆκε ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Ἄλλως τε τῷ 1849 ἡ ἐμφάνισις τοῦ αὐτοῦ ὄφρος ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ σκάφους «Δάφνη» καὶ ὀλίγον μετὰ ταῦτα εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Οροῖο ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου τοῦ «Plumper». Ἄλλὰ καὶ ὁ πλοίαρχος Τρεμέν τῆς «Πραγκηπίσης» εἶδεν αὐτὸν ἐπίσης τῷ 1853. Τῷ δὲ 1857 εἰς κύριος Fairbridge εἶδεν αὐτόν, ὃ δὲ Ἀδύαρ Μπίκαρδ ἐπιυροδύθησεν κατ' αὐτοῦ.

Παραδόξως ὁ Λεβιάθαν οὗτος τῶν Θαλασσίων φαίνεται ἀποφεύγει τὰς ἐπιδείξεις, διότι ἐβυθίσθη ἔκτοτε ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἀναφαίνεται μόλις τῷ 1872 ἐν ταῖς θαλάσσαις τοῦ Τέξα, ὅπου ὁ πλοίαρχος Κάσελ πιστοποιεῖ, ὅτι παρετήρησεν ἐν μέρος αὐτοῦ 70 ποδῶν μῆκους καὶ ὅπερ δὲν ἀπετέλει ἢ τὸ τρίτον τοῦ ὅγκου μῆκους τοῦ ζώου, ἀλλὰ ἐπεφυλάσσετο εἰς τὸν πλοίαρχον Δρεβάρ τῷ 1875 νὰ παρευρεθῇ εἰς συγκινητικώτατον σχετικὸν θέαμα, εἰς μάχην θαλασσίου ὄφρος πρὸς φαλαίαν, ἣν περιγράφει ὡς ἑξῆς:

«Ἡμεῖς οἱ ὑπεγεγραμμένοι, ἦτοι ὁ πλοίαρχος, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἅπαν τὸ πλῆρωμα τοῦ πλοίου «Παυλίνα» πιστοποιοῦμεν ἐπισήμως, ὅτι εἶδομεν τὴν 8 Ἰουλίου 1875 εἰς 50, 13 πλάτος καὶ 35° Ἀνατολικῶν μῆκους τρεῖς φαλαίνας ἐξ ὧν ἡ μία εἶχε σῶμα, ὅπερ ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἦτο θαλασσίου ὄφρος (κατὰ τὰς λεπτομερείας τῆς πάλης). Ὁ ὄφρις

Ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος πολιτίζεται, ἐπὶ τοσοῦτον ὁ πολεμικὸς ἵππος καθίσταται ὁ πιστὸς σύντροφός του ἀνθρώπου. Εἶναι τὸ καταλληλότερον, ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον αὐτοῦ πρὸς τὸν κίνδυνον ὀρμητήριον. Ἄλλοιως δ' ἴσως θ' ἀπέβαινον ἅπαντες ἐκείνοι, οἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Περσῶν, Ρωμαίων καὶ Πάρθων ἢ Σκύθων πόλεμοι ἀνευ τῶν ἵππων.

Οἱ Πάρθαι καὶ οἱ Σκύθαι, Νόμαδες τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας, ἔζων ἐπίπλους, ἀπέτελουν δὲ τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τῆς Ταρταρικῆς καὶ Μογγολικῆς ἐκείνης εἰσβολῆς, ἣτις βραδύτερον διεχύθη ἐπὶ τῆς Δύσεως καὶ τὴν ὁποῖαν ἡ μυστηριώδης αὕτη Ἀσία κρατεῖ πάντοτε ὡς ἐφεδρείαν διὰ τὸ μέλλον.

Ἄλλὰ ἄς σταματήσωμεν ἕως ἐδῶ καὶ ἐλθωμεν κατ' ἐξαιρέσειν πρὸ τοῦ ἡρωικοῦ ἵππου τοῦ «Βουκεφάλου». Ἡ ἱστορία τοῦ περιφίμου τούτου κέλτος στενωῶς συνδέεται πρὸς τὴν τοῦ νέου αὐτοῦ κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἀμφότεροι ἐξυμνήθησαν ὑπὸ τῶν ποιητῶν. Ἀμφότεροι ἀπεικονίσθησαν καὶ ἐγκαλλογραφήθησαν, τοῦ ἐνός μεγαλοπρεπῶς βαίνοντος ἐπὶ τοῦ πέδου, περικυκλούμενοι δὲ ὑπὸ φριττωσῶν στρατιῶν καὶ ἀναπεπταμένων σημάτων, οὗς ὀλόκληροι ἐνοπλοὶ λαοὶ ἐσέβοντο ἴτους πρὸς ἡμιθέους.

Ἡ γενεαλογία τοῦ Βουκεφάλου δὲν περιήλθεν ἄχρις ἡμῶν, οὐδῶλως δὲ γνωρίζομεν, οὔτε τὸν πατέρα αὐτοῦ, οὔτε τὴν μητέρα. Οἱ ἱστορικοὶ φαίνεται ἐλησμόνησαν ἐνταῦθα σημαντικὴν πληροφορίαν. Τὸ μόνον ὅπερ γνωρίζομεν εἶναι ἐξ ἐτυμολογίας τῆς λέξεως βουκεφάλος καὶ ὅτι ἦτο ἀνυπότακτος, ἢ μόνον ὁ Ἀλέξανδρος ὁ μέγας, παῖς ἐτι ὢν, ἐδάμασεν ὡς ἀκούσθω. Ἐνῶ ὁ ἵππος ἐπέστρεφεν εἰς τὴν ἀγορὰν, ὁ Ἀλέξανδρος ἐζήτησε νὰ τῷ ἐπιτραπῇ, ἵνα τὸν δαμάσῃ. Πάντες οἱ αὐλικαὶ ἐμειδίασαν, ὃ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Φίλιππος ἤρνετο, φο-

έν διαστήματι 15 λεπτών τῆς ὥρας κατέπνευε τὸ θυμὸν του καὶ κατεβύθησεν αὐτὸν εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης.

Ἐκτοτε ὁ θαλάσσιος ὄφις ἀναφαίνεται συχνότερον. Τῷ 1877 παρατηροῦσιν αὐτὸν ὁ πλοίαρχος Νέλσον καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ «Sacramento» τῷ 1879 εἶδεν αὐτὸν ὁ ταγματάρχης Σενιὸρ ὁ καὶ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Γράφικ». Εἶτα γίνεται διακοπή μέχρι τοῦ ἔτους 1893, ὅτε ἐθεάθη ὑπὸ τοῦ Δόκτορος Μάτισον τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ πλοίαρχου Κρίγκλιν, ὅστις μάλιστα παραπονεῖται, ὅτι ὠμίλησε περὶ τούτου, διότι τοσοῦτον τὸν ἐγλεύασαν, ὡς ἀπίθανα πράγματα προσθεύοντα, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ γράψῃ εἰς τὴν πρὸς τὸ Ναυαρχεῖον ἐκθεσὶν του ὅτι «ἐπρότιμα ἵνα ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἐβλεπε.»

Τὸ τελευταῖον ἄλλο ταχυδρομεῖον τῆς Αὐστραλίας ἐκόμισεν εἰς Λονδίνον πολλὰ περιέργων εἰδήσεων καὶ ἔκτοτε ὁ θαλάσσιος ὄφις δὲν θεωρεῖται πλέον μῦθος φαντασιοπλησιῶν.

Τὸ ἀτμόπλοιο «Emu» πορευόμενον εἰς τὸ Sidney ἐπλησίασε τὴν νῆσον Suwarow ἵνα ἀνθρακώσει, οἱ αὐτόχθονες ἀνήγγειλον εἰς τὸν πλοίαρχον, ὅτι ἐν τερατώδεις κύτος, μεγαλύτερον ἀπ' ὅσον μέχρι τοῦδε εἶχον ἰδῆ, εἶχεν ἐκβρασθῆ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς εἰς ὀλίγην ἀπόστασιν ἐκεῖθεν. Ὁ πλοίαρχος ἐξέκρινεν ἀμέσως μετὰ τοῦ πλοίου πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ ἐνόσφ ἐπλησίασε πρὸ τὸ ὑποδειχθέν μέρος ἠσθάνετο δυσώδη ὄσμην ποσεργόμενῃ ἐκ τοῦ ἀποσυντιθεμένου ζώου. Τὸ πλήρωμα μετὰ κόπου κατάρθωσε νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ πλοῖον τὸ ἡμισυ ἀνώτερον μέρος τοῦ ζώου, μὴ δυνήθην ἕνεκεν τῆς κακῆς ὄσμης νὰ μεταφέρῃ τὸ ἅλιν.

Τὸ δέρμα τοῦ ζώου, κεκαλυμμένον ἐκ τριχῶν, εἶχε χρῶμα μελαγχρόνον, ἡ κεφαλὴ του ὁμοίως πρὸς τὴν τοῦ ἵππου, τὸ ὀκνὸν μήκος ἦτο 18 μέτρων καὶ τὸ βῆρος του 60 τόννων, εἶχε δὲ δύο μεγάλους ὀδόντας πρὸς τὸ ἄκρον τῆς κάτω σιαγόνοσ. Ἐπιστημονικὴ ἐταιρεία καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Sidney μεγάλας ἐθαύμασαν τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, ὥστε ἐπέπρωτο περὶ τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος τούτου νὰ συλλάβῃ ἡ ἐπιστήμη ἀπὸ τεκμήρια καὶ περὶ τοῦ τῶος θεωρουμένου φαντασιώδους θαλασσίου τούτου τέρατος.

Ἐπίξ.

Ο ΚΑΠΝΟΣ ΩΦΕΛΕΙ ἢ ΒΛΑΠΤΕΙ;

Ὁ καπνὸς εἶναι δηλητηριώδης. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς ποιοῦντας χρῆσιν αὐτοῦ, τὸ αὐτὸ δὲ λέγουσι καὶ οἱ ἰατροί. Ὁ πῖνον πρῶτην φοράν καπνὸν αἰσθάνεται σκοτεινίαν, θάμβωσιν, ναυτίαν καὶ κῆρωσιν. Τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ βαθμηδὸν ἐρ' ἔλου τοῦ νευρικοῦ συστήματος· ἐπομένως δηλον ὅτι ἡ φύσις ἀποκρούει τὸ καπνίζειν, ὡς ἐχθρὸν τῆς υγείας.

Ἄλλ' ἡ συνεχὴς χρῆσις, ἥτοι ἡ συνήθεια καὶ ἡ ἕξις ἀποκαθιστᾷ τοῦτον ἀνεκτόν· Διότι ἡ ἕξις εἶναι ἄλλη φύσις καὶ πᾶν φυσικὸν ὠφελεῖ.

Ἐν τούτοις καίτοι γίνεται ἡ ἀνοχὴ αὕτη, ἡ δηλητηριώδης ἐνέργεια αὐτοῦ δὲν παύει τοῦ νὰ ἐνεργῇ κατ' ὀλίγον. Ἐπιφέρει δὲ τὰ ἐξῆς κακά. Ὁ καπνίζων ἀποβάλλει ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς χρήσεως τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου, ἕπερ καθίσταται ὑπαχρον. Ἡ πρὸς φαγητὸν ὄρεξις ἐλαττοῦται καὶ ἡ θέρσις δὲν γίνεται καλῶς, διὸ καὶ ἐπέρχεται ἰσχνότης εἰς τὸ σῶμα. Ἐξ τινος ἐπιφέρει διαλειπούσας κεφαλαλγίας καὶ εἰς ἄλλους διαρκῆ ἐρεθισμὸν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας κοιλότητος τοῦ στόματος, ἐξ ἧς γεννῶνται φλέγματα.

Ὁ καπνίζων ἐγειρόμενος τὸ πρωτὸν ἐκ τοῦ ὑπνίου εἶχε τὸ στόμα ξηρὸν· πρῶτον, διότι μὴ καπνίζων ἐν ὑπνῷ ἐπὶ πολλὰς ὥρας στερεῖται προσήκοντος σιέλου, ὅστις ἕνεκεν τῆς ἐρεθιστικότητος τοῦ καπνοῦ ἐπὶ τοῦ στόματος ἐκκρίνεται ἐκ τούτου κατὰ περισσώτερον ποσὸν τοῦ συνήθους· δεύτερον, διότι ἐρεθίζονται οἱ σιελοποιοὶ ἀδένες καὶ ἅμα παύση ὁ ἐρεθίζων αὐτὸς καπνὸς, παύουν οὗτοι καὶ τὴν ἐκροπὴν τοῦ σιέλου· καὶ τρίτον, διότι ἐσυνεθίζαν νὰ λειτουργῶσι διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ καπνοῦ, ὡς γίνεται εἰς τοὺς οἰνοπότας, ὧν τρέμουσι αἱ χεῖρες, ἐὰν δὲν πίνωσιν ἱκανὸν ποσὸν οἴνου ἢ οἰνοπνεύματος.

Ἐκ τῆς ὑπὲρ τὸ δέον ἐκκρίσεως τοῦ σιέλου, ἐπαυξάνει καὶ ἡ ἰσχνότης· διότι καὶ ἡ ποιότης ταύτης μεταβάλλεται καὶ δὲν συντείνει πολὺ πρὸς πέψιν, ἐρχομένη δὲ εἰς τὸν στόμαχον, φέρει μεθ' ἑαυτῆς ἐν διαλύσει καπνόν, ἵσως διὰ τῆς δηλητηριώδους καὶ ἐρεθιστικῆς ἐνεργείας του ἀντιπράττει πρὸς τὴν προσήκουσαν ἐνέργειαν τοῦ στομάχου.

Ἐκτὸς τούτων ὁ καπνίζων εἶχε πάντοτε ὄξιν τὸ στόμα, καὶ μάλιστα, ὅταν ὁ καπνὸς δὲν εἶναι καλῆς ποιότητος, συνομιλῶν μετὰ μὴ καπνίζοντος, καθίσταται ἐπαχθὴς καὶ

λίαν, ὁπότε δὲν ἔφερον ἐπίπτιον ὑπὸ τοῦ ἱπποκόμου αὐτοῦ. Ἄλλ' ὁπότε ἔφερον αὐτὸ δὲν ὑπέφερον ἄλλον ἢ τὸν Ἀλέξανδρον ἐπ' αὐτοῦ καὶ μάλιστα, λέγεται, ἔκλινε τὸ γόνυ πρὸ τοῦ πρίγκηπος.

Ὁ Βουκέφαλος ἐδοξάσθη καὶ ἐδόξασεν ἅπαν αὐτοῦ τὸ γένος, διότι ὑπῆρξεν ὁ διασημότερος τῶν παρελθόντων καὶ μελλόντων ἵππων, ἐξέπνευσε δὲ διαρκούσης τῆς κατὰ τοῦ Πάριου μάχης. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μεγαλοπρεπῶς ἐτέλεσε τῷ πολεμικῷ αὐτοῦ συντρόφῳ τὴν κηδεῖαν ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Ἰδάσπου ποταμοῦ, ἔκτισε πόλιν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἣν ὠνόμασε Βουκεφαλῖαν.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας ἀνιήγειρον πολλοὺς ἀνδριάντας τοῖς ἵπποις αὐτῶν, ἰδίως δὲ τοῖς ἀμειβομένοις διὰ βραβείων ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι, ἐν δὲ τῇ Ὀλυμπίᾳ ὑπῆρχεν ὁ τῆς φορβάδος Αὔρας, ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτῆς ὠμότητος. Ὅτε ἡμέραν τινα αὕτη ἐτρέχεν ἐν τῷ σταδίῳ κατέπεσεν ὁ ἐπιβαίνων αὐτῆς Φιλώτας, αὕτη ὁμοῦς ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν τῆς, δι-

Τὸ ἄρμα τοῦ Φαραῶ

σοῦμενος ἀπευκαίοντι εἰς τὸν μοναδικὸν κληρονόμον τοῦ θρόνου του. Πλὴν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέμενε καὶ πειραχθεὶς τὴν φιλοτιμίαν ἐπλησίασε τὸν Βουκέφαλον, τὸν ἐθάψουσεν ὀλίγον καὶ ἐπωφελούμενος τῆς εὐνοικῆς ταύτης στιγμῆς, ἐπήδησεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ κρατῶν ἰσχυρῶς τὰ ἦνια ἤρχιζε νὰ τὸν τύπη καὶ νὰ στρέψῃ αὐτὸν πρὸς τὸν ἥλιον, καθ' ὅσον προηγουμένως εἶχε παρατηρήσει, ὅτι ὁ ἵππος ἐφοδεῖτο τὴν σκιάν του. Ὅβριως καταδαμάσας αὐτὸν τὸν ὠδήγησε πρὸς τὸν πατέρα του ὅστις ἀνέκραξε: — Ζήτησον ἤδη, υἱέ μου, βασιλεῖον ἀντάξιόν σου! Ἡ Μακεδονία δὲν σὲ χωρεῖ. Ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ ἐποποιία. Ὁ Βουκέφαλος μετέφερε τὸν μαθητὴν τοῦ Ἀριστοτέλους ἀπὸ Κορίνθου εἰς Βοθυλῶνα διὰ μέσον τῶν κατακτηθεισῶν χωρῶν καὶ τῶν ὑποταχθέντων λαῶν ἐν ἐκάστῃ δὲ τῶν μαγῶν του ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας ἐπέβαινε πάντοτε τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ κέλητος Βουκεφάλου, μεθ' οὗ συνέπραξεν εἰς τὴν ἐνδοξοτέραν αὐτοῦ ἐποχὴν. Ἐὰν δὲ πιστὸς ὁσμεν τῶν ἱστορικῶν, ὁ Βουκέφαλος ὠδηγεῖτο ἄνευ δυσκο-

ἀνυπόφορος. Κατὰ πᾶσαν δὲ πρώταν ἐγειρόμενος ἀναγκάζε-ται νὰ βῆχῃ ἀηδῶς καὶ νὰ ἀποφλεγματίζῃ μετὰ θορύβου.

Ταῦτα πάντα ὑποφέρει καὶ ὁ εἰσπνέων τὸν καπνόν, καὶ ὁ ἀπλῶς καπνίζων καὶ ὁ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περιορίζων τὸ καπνίσμα. Ὁ πρῶτος μάλιστα ὑφίσταται καὶ ἐρεθισμὸν εἰς τοὺς πνεύμονας.

Οὕτω λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἐκουσίως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς οὐσιώδους ἀνάγκης ὑποβάλλει ἑαυτὸν εἰς δουλείαν, ἥτις τὸν δεσμεύει, καὶ τοῦ ἀφαιρεῖ μέγα μέρος τῆς υγείας καὶ τῆς ἐλευθερίας του, ἐν ᾧ δύναται κέλιστα νὰ ἀποφύγῃ τὸ περιττὸν τοῦτο κακόν.

Φοῦδος

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΩΩΝ ΤΗΣ ΜΥΙΑΣ

Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαρτίου, ὅτε ἀρχεται ἡ ἀναβλάστησις τῶν φυτῶν καὶ δένδρων, ἀρχεται καὶ ἡ ἀναπαρχωγὴ τῶν ἐντόμων, ἰχθύων καὶ ἄλλων τινῶν ζῶων ἐξ αὐτῶν κυρίως ὑφισταμένων.

Ἡ ὠτοκόκος μυία εἶναι ἰδίως φύσεως ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς μυίας κατὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὸ χρῶμα· ἐπιζητεῖ νὰ ρίπτῃ τὰ ὠὰ τῆς ἐπὶ τοῦ κρέατος, ἰδίως νεοσφαγῶς, τὸ ὅποιον κατασκευαζόμενον πρὸς βρώσιν καὶ ἐσθιόμενον ἀπαρατήρητον ἐπιφέρει μετ' ὀλίγας ὥρας, ὡς ἀρχίσει ἡ πέψις, ναυτίαν, χαλάρωσιν, κοιλόπονον ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστρίου καὶ περὶ τὸν ὀμφαλόν, ἔμετον καὶ διάρροϊαν μετὰ καταβολῆς τῶν σωματικῶν δυνάμεων. Οἱ τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων πόνοι ἀναφαίνονται διὰ τῆς πίεσεως ἐκ τῆς χειρὸς. Ὁ οὕτως ἔχων ἀφοῦ ἐμέσει τροφῆς ἡ ὑγρὰς ὕλης ἀνακουφίζεται, ἀλλὰ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ὑφίσταται τὴν κακουχίαν καὶ τοὺς κοιλιακοὺς πόνους.

Πυρετὸς δὲν ἐπέρχεται, ἀλλὰ μόνον ἐξαψις τοῦ δέρματος, δψια μετρία καὶ ἀνορεξία, ἅτινα ἀκινδύνως παρέρχονται μετὰ παρέλευσιν 22 ὥρων.

Ἐὰν ἀντίδοτον ληφθῆτωσαν 10 στάγματα βάμματος ὀπίου κροκοῦχου μετὰ 20 σταγματῶν αἰθέρος ἐπὶ τεμαχίῳ σακχαρώς, ἢ 2 ἢ 3 σταγόνες ἐλαίου μήνης (ἡδυόσμου). Ὅταν δὲ ἐπέλθῃ ἡ ἀπαλλαγὴ, ἡ βρώσις ροφήματος ὀυζίου μετὰ ἀυγολεμονίου θεωρεῖται ὡς καλλίστη τροφή.

Ο ΚΑΚΟΣ

Μὴ τὸν κακόν, κακοῦθη, ψεύστην, ἀπαταιῶνα, ἔτιμον διπρόσωπον κλπ. συναναστρέφου, μήτε πλησιάζε, μήτε συνομιλεῖ, μήτε ἀστεϊεύου, μήτε δανίσθητι, μήτε ἀκρόατιν εἰς τοὺς λόγους του διδε. Ὁ κακὸς εἶναι αἰθίλη, τὴν ὅποιαν ὄπου καὶ ἐν ἐγγίτη τις ρυπαίνεται. Εἶναι δεινὸν μύθισμα καὶ μίασμα, τὸ ὅποιον ὅταν πλησιάζῃς καὶ ἐφάπτησαι ἀποκτᾷ τὴν νόσον. Ρητὸν τι λέγει αἰπέ μου ποῖον συναναστρέφουσαι νὰ σοι εἴπω ποῖος εἶσαι.

Ἐν Σπάρτῃ τὸ πάλαι κακὸς καὶ ἀχρεῖος Σπαρτιάτης ἐν μιᾷ συνελεύσει ἐξέφρασε γνώμην καλὴν καὶ ἀξίαν παραδοχῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξήλθεν ἐκ στόματος κακοῦ διέταξαν οἱ ἔφοροι, ὅπως τὴν αὐτὴν γνώμην ἐκφωνήσῃ ἄλλος καλὸς καὶ ἐνῆρετος καὶ οὕτω τὴν παρεδέχθησαν. Μετήγγισαν τοὺς καλοὺς λόγους ἐκ ρυπαροῦ ἀγγείου καὶ μετέφερον τούτους εἰς καθαρὸν καὶ εἶτα ἐποίησαν χρῆσιν.

ΑΠΟΦΘΕΙΜΑΤΑ

Οἱ δίδοντες καλὰς συμβουλὰς χωρὶς νὰ τὰς συνοδεύωσι μετὰ παραδειγμάτων, ὁμοιάζουσι μὲ ἐκείνους τοὺς πασά-λους, οἵτινες δεικνύουσι τὴν ὁδὸν χωρὶς νὰ τὴν διατρέχωσι.

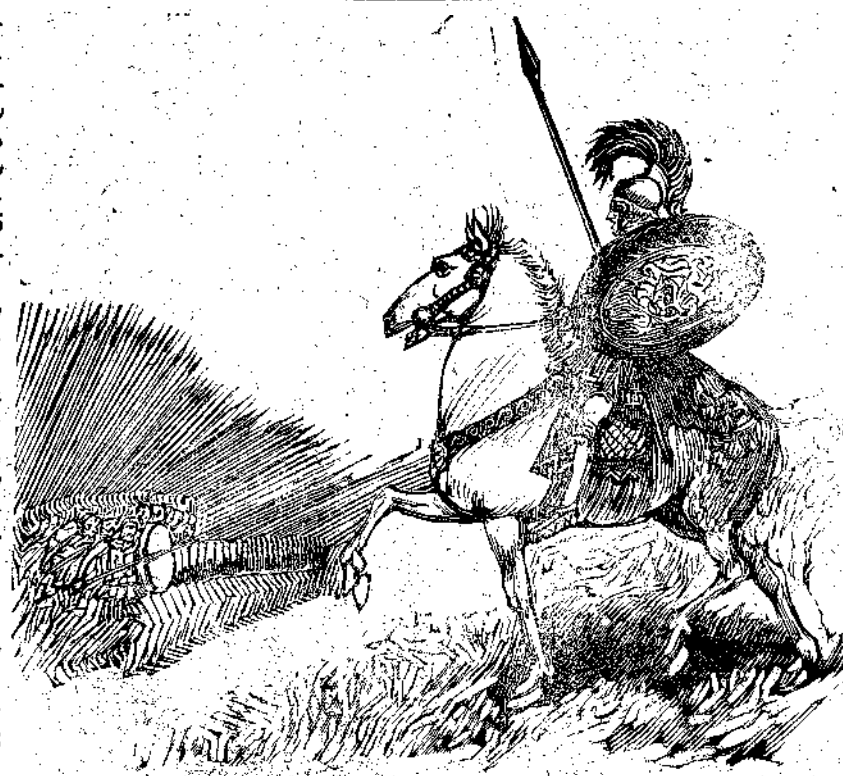
Τὸ μέισος εἶναι τόπον τυφλόν, ὥστε οὐδόλως ζητεῖ προφάσεις ὅπως δικαιολογηθῇ.

Κόλακες εἰσιν ἐκείνοι, οἵτινες εὐχερέστερον ἀφίενται ν' ἀπατῶνται ὑπὸ τῆς κολακείας.

Αἱ μεγάλα καὶ ἰσχυραὶ σκέψεις ἐρχονται ἀπὸ τὴν καρδίαν. Μεγάλῃ καρδίᾳ λαμβάνει μικρὰ δῶρα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ διὰ τῆς ἑτέρας δίδει μεγάλα.

Αἱ ἀλήθειαι τὰς ὁποίας ἀγαπᾷ τις ἐλάχιστον ν' ἀκούῃ εἰσὶν ἐκεῖναι τὰς ὁποίας τὰ μάλα τῷ συμφείρει νὰ μάθῃ.

ἦλθε δις τὸ σημεῖον τοῦ ὄριου καὶ ἐσταμάτησε πρὸ τῶν ἀγωνοδικῶν, οἵτινες ἀπένειμαν τὸν στέφανον τῷ κυρίῳ τῆς. Σήμερον ὁμοῦς, ἐὰν ὁ ἵππος διατρέξῃ πρῶτος τὸ ὄριον ἄνευ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ θεωρεῖται κατακριτέος. Οἱ Ἕλληνες ἠγάπων πολὺ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ παρεῖχον αὐτοῖς ἀφθόνους δαψιλείας διότι ἐξετίμων τὰ πλαστικά αὐτῶν προσόντα καὶ τὰς εἰς πᾶσαν περιστάσιν ἀνεκτιμήτους αὐτῶν ἀνδραγαθίας. Ἡ βασιλισσα Σεμίραμις ἐλάτρευε τοὺς ἵππους. Ὀλόκληρον τὸ ἱππικὸν τῶν Σιβαριτῶν ἐχόρευεν σὺν τῷ ἤγῳ τῶν ὀργάνων, πολλὰκι δὲ εἶδον ἵππους ἀληθῶς κλαίοντας ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τῶν κυ-

Ὁ Βουκέφαλος καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος

ρίων των, ἐνῷ τὴν σήμερον ἐν τῇ σκεπητῇ μας ἐποχῇ τὸ μονοπολεῖον τοῦτο κατέχουσι μόνον οἱ κροκοδείλοι. Ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς Νικομήδης ἐφρονεῖτο, ὁ ἵππος αὐτοῦ ἀφέθη ν' ἀποθάνῃ ἐκ πείνης. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Νικομήδους προφανῶς οἱ ἵπποι ἤλλαξαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ γέρον Ὀμηρος ἠγάπα τὸς ἵππους, ἀποδείκνυσαι δι' ἡμῖν ὅτι ἐν πάσαις ταῖς περιστάσεσιν οἱ Ἕλληνες ἐλάτρευον τὸν ἵππον ὡς ζῶον τῆς πολυτελείας. Οἱ δὲ θεοὶ εἶχον ὁμοίως τοὺς μικροὺς σταβλοὺς τῶν. Οἱ ἵπποι τοῦ Ἄρεως ἐκαλοῦντο Φόβος καὶ Τρόμος, οἱ δὲ ἵπποι τοῦ Διὸς καλοῦντο ἐκ τῆς φυλῆς τῶν ἵππων

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ἡ στρεφόμενη καρφίς

Λάβετε τεμάχιον ελαστικοῦ νήματος, ἐκ τῶν ὑποδημάτων σας, ἐὰν δὲν ἔχητε ἄλλο πρόχειρον, καὶ διαπεράσετε διὰ μέσου αὐτοῦ καρφίδα συνήθη, ἣν λυγίσετε κατὰ τὸ ὑποδεικνυμένον ὡς ἔγγιστα ἐναντι σχῆμα μκς.

Ἦδη δὲ κρατοῦντες τὰ δύο ἄκρα τοῦ ελαστικοῦ καὶ στρέφοντες αὐτὰ μεταξὺ τοῦ λιχανοῦ καὶ τοῦ δείκτου ἐκείνης χειρὸς σας, ἀπομακρύνοντες δ' εἰς τὰς χεῖρας σας εἰς τρόπον ὥστε νὰ τεντωθῇ τὸ ελαστικόν, λαμβάνει τοῦτο ταχέως περιστροφικὴν κίνησιν καὶ παράγει ἐν τῷ κενῷ τὴν εἰκόνα ποτηρίου ἢ ἄλλου τινος συμμετρικοῦ ἀντικειμένου. Ἡ ὀπτική αὕτη ἀπάτη εἶναι τόσον μᾶλλον τελεία, ὅσον ἡ καρ-

φίς σας ζωηρότερον φωτίζεται καὶ ἴσταιται ἀπέναντι σκοτεινοῦ βάθους.

Ὡς δὲ ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκόνι ἐμφαίνεται, ὁ ἐνεργῶν τὸ πείραμα εὐρίσκεται ἐν σκοτεινῷ δωματίῳ, ἐν ᾧ ἀκτὶς ἡλίου εἰσδύουσα διὰ μικρᾶς ὀπῆς τοῦ παραθύρου, προπίπτει ἐπὶ τοῦ σχηματιζομένου φανταστικοῦ σχήματός σας.

Διὰ μέσου τῶν καρφίδων καὶ ὀλίγης ἐπιτηδεϊότητος δύναται τις οὕτω νὰ παραγάγῃ ποικιλόμορφα σχήματα, ἥτοι δοχεῖα, ἀνοδοχεῖα, φιάλας, πιπίλια, κιάθους κ.τ.λ. Ἐπιπεριπτώσει καθ' ἣν τὸ σχῆμα τῆς καρφίδος ἐπιμένει νὰ λαμβάνῃ ὀριζοντίαν θέσιν, συνεπεία τῆς κεντρόφυγος δυνάμεως, δέον τότε νὰ προσδέσῃτε τὸ ἄκρον αὐτῆς μετὰ τοῦ ελαστικοῦ διὰ μέσου λεπτοῦ σύρματος, ὅπερ οὐδόλως βλάπτει τὸ γενικὸν θέαμα ἐν τῇ περιστροφικῇ κινήσει.

Φ. Π.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Α. Δ. Α. Π. Κέρκυρα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδείξεις ταχυδρομικῶς ἐστάλη. Εὐχαριστοῦμεν.—Κ. Χ. Στυλίδας. Ταχυδρομικῶς σας ἐγράψαμεν καὶ ἀποστείλαμεν δῶρον, συγγνώμην διὰ τὴν βραδύτητα.—Π. Δ. Paris. Ἐπιστολαὶ καὶ δελτάριον ἐλήφθησαν. Ταχυδρομικῶς γράφομεν.—Π. Σ. Σ. Μεσολόγγιον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου ἐστάλη ὑμῖν ταχυδρομικῶς.—Γ. Ν. Α. Σθρον. Ἐπιστολὴ καὶ ἀποδείξεις ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς.—Δ. Π. Galatz. Δελτάριον ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς γράφομεν.—Π. Χ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν ὡς καὶ φίλου καὶ σας ἀπαντῶμεν μετὰ προσεγείας.—Δ. Κ. Σθρον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς.—Π. Ρ. Σ. Πάτρας. Ἐπιστολὴ σας ἐλή-

φθη μετὰ συνδρομῆς, εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας ταχυδρομικῶς.—Δ. Μ. Omdurman. Ἐπιστολὴ καὶ 30 φράγκα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν, γράφομεν.—Δ. Σ. Μελίτην. Συνεστημένη μετὰ περιχομένου ἐλήφθη, ἔχει καλῶς. Ταχυδρομικῶς σας ἀπαντῶμεν.—Κ. Σ. Βόνιτσαν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Ζητούμενος ἀριθμὸς σας ἀποστέλλομεν ὡς καὶ ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς σας γράφομεν.—Α. Σ. Τρίκαλα. Ἐπιστολὴ μετὰ περιχομένου ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ταχυδρομικῶς σας γράφομεν καὶ ἀποστέλλομεν τὴν ἀπόδειξιν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ λαχείου σας.—Δ. Π. Γ. Ασκιάδα. Μέχρι σήμερον οὐδὲν ἐξ ὑμῶν, οὐδὲ φιλικὴν ἐπιστολήν, πόσῳ μᾶλλον ἀποτελεσμα ἐνεργειῶν σας. Ἐν τούτοις ἀναμένομεν καὶ ἐλπίζομεν. Φύλλα στέλλονται τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς.—Ι. Δ. Κ. Σθρον. Ὑμετέρα ἐλήφθη. Φροντίσατε παραλαβὴν ἡμετέρας εἰς ἀπάντησιν πολλῶν μέχρι τοῦδε ληθθειῶν.—Ε. Γ. Τ. Δουιδιον. Βιβλίον ἐστάλη, πιστεύομεν νὰ τὸ ἐλάβετε. Φύλλα πιστεύομεν νὰ λαμβάνητε τακτικῶς. Γράψτε μας ἐν θέλησει νὰ σας στέλωμεν μερικές ἀποδείξεις συνδρομητῶν μας αὐτῶν πρὸς εἰσπραξίν. Ἀναμένομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων.—Ι. Σ. Γκούραν Φερεσθ. Ὑμετέραι ἐλήφθησαν καὶ ἀπηγγεῖσθαι δόντως. Εὐχαριστοῦμεν. Προσεχῶς γράφομεν. Ἀναμένομεν δ' ἐνεργείας σας πρὸς ἐγγοαφὴν συνδρομητῶν. Πολὺ βιάζεσθε διὰ τὴν ὑπόθεσίν σας.—Ε. Β. Π. Σθρον. Ἐνθούμιον ἐλήφθη. Ὑπερευχαριστοῦμεν. Εἶναι πολὺ φραγόν. Εἰς τὴν μικρὴν Κικὴν τοὺς χαιρετισμούς μας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΛΑΣΤΙΚΗΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ Θ. ΡΟΔΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, ὁδὸς Βουλῆς ἀρ. 8

Τὸ ἐργοστάσιον ἀνλαμβάνει τὴν δικόσμησιν ἐν γένει οἰκοδομῶν, ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς, διὰ γυψοκοσμημάτων καὶ παστοκοσμημάτων ἐφαρμοζόν τὰ τελειότερα καὶ κλιτεχνικώτερα σχέδια, ὡς καὶ οἰονδῆποτε δεδομένον σχέδιον, εἰς τιμὰς λογικὰς.

Ἐν τῷ καταστήματι ὑπάρχουσι:

- α') **Κάλας** (ροζέτται) καὶ **ὀμφαλοὶ** πάντος μεγέθους, σχήματος καὶ σχεδίου.
- β') **Περίανθα** καὶ **Θύρσοι** (μπαγέτται με κιστόν, ὠξ, μαργαρίται κλπ.).
- γ') **Γωνεῖς** καὶ **Φατνώματα** ὀροφῶν.
- δ') **Ζωοφόροι** (λούκια) πάντος μεγέθους καὶ σχεδίου.
- ε') **Πλαίσια**, **Ἄδακες**, **Μαϊανδροὶ**, **Στέμματα** (Panneau) ἐπὶ τοίχων κλπ.
- ς') **Ἐπίκρανα** (κεραλοκόλωνα) καὶ **Βάσεις**.
- ζ') **Ἀγάλματα**, **Ἀγαλμάτια**, **Ἀνάγλυφα**.
- η') **Πλαίσια εἰκόνων** πάντος ρυθμοῦ.
- θ') **Χρώματα ζωγραφικῆς**, **Χρωστικῆς** (πινέλλα, **Σχέδια**, **Εἰκόνες**.
- ι') **Περιθώρια** (passe partout) κλπ.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΛΑΚΟΥ
ΕΝ ΜΙΤΥΛΗΝῃ

ἀπέναντι τῆς ἀποβάθρας τῶν διαβατηρίων

Εἶναι τὸ μόνον εὐρύχωρον, καιναουργῆς, ἀξιπρεπῆς, μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς μας καὶ μετὰ ἀποψιν μαγειρικὴν καὶ ἐξαισίαν, τὸ λαμπρότατον τοῦτο ξενοδοχεῖον ἐν Μιτυλήνῃ, ὅπερ ἱκανοποιεῖ ἀπάσας τὰς ὀρέξεις τοῦ ταξειδιώτου. Τὸ συνιστῶμεν εἰς πάντας τοὺς ἡμετέρους ταξειδεύοντας φίλους καὶ συνδρομητάς μας. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἔχει καὶ λουτρὰ ψυχρὰ καὶ θερμὰ, τηλέφωνα καὶ λοιπὰ τῆς νέας προόδου μέσα μετὰ τιμὰς ὡσαύτως λίαν συγκαταβατικὰς.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Ο «ΠΕΡΡΟΣ»

Κ. ΜΠΙΤΣΑΡΑ ΚΑΙ Δ. ΠΕΡΡΟΥ

33 Ὀδὸς Ἐθαγγελιοστράς, Πλατεῖα Καλαμιάδων Ἀθῆναι.

Λειτουργεῖ εὐρωπαϊκῶς. Τάξις καὶ καθαρὴ ἀμειπτος. Προθυμία μοναδική. Τροφὰ μετὰ ὑλικά πρώτης ποιότητος. Γλυκίσματα ἐκάστοτε ἐξαισίαι. Δέχεται καὶ παραγγελλίαι.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΟΝΗ